

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Domitii Plati Societatis Iesv Theologi, De Domini
Nostri Iesv Christi Passione**

Piatti, Domizio

Coloniae Agrippinae, 1610

De actu tertio, qui est, spes, Cap.11.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49474](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-49474)

mitatis & desperationis vitium non cor-
ruamus, mox ad magnā quandā confiden-
tiā animus est erigendus, excitando in no-
bis ardentissimum emendationis perfe-
ctæ desiderium, diffidendo prorsus de
nobismetipsis, & diuinæ gratiæ auxilio
innitendo, quemadmodum infirmus &
& claudus, qui ex morbi violentia debi-
litatus, & vsu membrorum priuatus, cum
non potest per seipsum se regere & de lo-
co in locum mouere, viribus sani alicu-
ius & robusti hominis innitens, multò
iam facilius sibi id esse per aliorum opem
videt, quod prius per propriam imbecilli-
tatem erat difficillimum, & penè impossi-
bile.

DE TERTIO ACTV MEDI-
tationis, qui est Spes.

CAPVT XI.

ACTVS iste firmæ in DEVM spei at-
que fiducia, frequenter in Oratio-
nibus nostris exerceri debet, tanquam res
DEO vehementer grata, quamque ille
à nobis potissimum requirit: quod Apo-
stoli in Constitutionibus suis testifi-
cantur, quando scribunt. DEVS à no-
bis in precatōne requirit præcipuè fiduciam.
Proficiscitur autem à consideratione
qua

Actus spei
sæpe debet
exerceri.

Sex. constit.
c. 20.

qua nobiscum in meditatione expendimus
 diuinam omnipotentiam, nostrasque ne-
 cessitates maximas, nec quenquam ab il-
 lis præter DEVM posse nos eximere, qui
 solus verum, diuina gratia sua, nostris ma-
 lis remedium adferre, atque omne bonum
 & auxilium nobis impartiri potest, modo
 in illo spem nostram collocemus, & nos
 totos in omni euentu, in paterna illius bra-
 chia proijciamus. Expendebat hæc frequen-
 ter secum S. Bernardus doctor mellifluus,
 & idcirco crebros & eximios fiducia in
 DEVM actus exercens in hæc verba prorup-
 sit: *Ad quid horum, inquit, refugium facis? in
 quo horum omnium speras solatiū aliquid, ali-
 quid auxiliij? Si quæras intra te, aruit cor tuum,
 & obliuioni datum te reperies tanquam mor-
 tuum à corde: si infra te, corpus, quod corrumpi-
 tur aggrauat animam: si circa te, etiam terre-
 na habitatio deprimit sensum multa cogitan-
 tem. Quare ergo supra te: omne enim datum op-
 timum, & omne donum perfectum desursum
 est, descendens à patre luminum. Quod idem
 est, ac si dixisset. Circumspice creaturas om-
 nes quantæcunque excellentiæ, venustatis
 & pretij sint: & dic obsecro, in qua po-
 tissimum spem tuam collocabis? cui inni-
 tæris? in qua oblectationem & voluptatē
 tuam quæres? à qua opem expectabis? in
 qua fiduciam repones? nunquid in temet-
 ipso?*

*Ser. 6 in Ps.
 Qui habitat.*

*A solo Deo
 omne bonū
 sperari po-
 test.*

ORATIONE MENTALI. 49

ipso? Ingredere intima cordis tui, & inuenies ea penè exaruisse, imò quod magis deplorandum est, animaduertes te longè à te ipso, longè à corde, longè à cognitione DEI discessisse, & vitijs in prædam cessisse, esseque velut exanimem & mortuum. Nunquid ad ea, quæ sub te respicies? At mortale illud exuium, corpus illud vitæ sepulchrum, laqueus mortis, viua mors, hostis corruptioni obnoxius, dum odiedo nos allicit, dum ad terram assiduò deprimit, non modò vallum præstat nobis alleuamentum, sed etiam miseræ animæ oneri est. Nunquid ad ea quæ circa te sunt te conuertes? ad omnia quæ conspicaris, nihil sunt aliud, quam laquei sensuum, latrones qui ficta & adumbrata voluptate omnibus cogitationibus tuis te despoliât, vt sic postea enecent. Quamcunque denique in partem oculos circumtuleris, videbis aliud nihil tibi restare, quam vt animû ad illam cælestem patriam erigas, à qua gratiæ omnes vbertim descendentes nos irrigant: vnde etiam pater luminum, omnia quæ bona & perfecta sunt nobis largitur. Videtis ergo quomodo sanctissimus hic vir, breui, at eleganti & graui discursu methodum nobis tradit, quâ si amplectamur, nos etiam in orationibus & meditationibus nostris frequentare possu-

mus

Quomodo
exercendi
sint actus
spei.

mus actus firmæ in DEVM spei atque fiducia: nec debent nos abstertere necessitates nostræ quâ plurimæ, imò ne illud quidem, quod ex parte nostra, nulla extent in Deum promerita, adeoq; digni nō simus quos ille respiciat, vel beneficijs ornent, quia omnipotentia DEI infinita & incomprehensibilis est, nec minor illius misericordia, per illam ab omnibus necessitatibus nostris eximere nos valet, per hanc autem ea quæ nobis desunt, merita supplere.

Remedia ad
eamdem spem
excitandā.

IVVABIT præterea ad eandem spem excitandam, vti sequenti consideratione. Si ciuem quendam tenuioris fortunæ, Pōtifex aut Imperator spontanea voluntate multis insignibus beneficijs & gratijs affecisset, & denuò nemine urgente aut intercedente, illum ad aulam suam accerferet, quo multò maioribus & excellentioribus eum fauoribus decoraret, nonne is, tam singulari Principis amore animatus, cum sciat se ab illo muneribus ornandum & ditandum esse, magna cum fiducia eò pergeret, & ei se offerens, debita cum reuerentia, magno animo & spe omnia, quæ vellet postularet; idque eò securius, si cubicularij & intimi Principis consiliarij, ei vel amicitia vel consanguinitate iuncti essent. Ita etiam & multò amplius, nos, qui certò no-

uimus

uimus DEVM innumera nobis beneficia præstitisse, & summo nobiscum agendi & conuersandi flagrare desiderio, vt thesauris & gratijs suis nos locupletet & ornet, quando ab illo vocamur, & vt conspectui eius nos sistamus, accersimur, quod in oratione fit, vbi reuerà præsentés sunt cum gloriosissima DEI genitrice Maria, Angeli & Sancti omnes, amici & protectores nostri, tum, inquam, debemus magna cum fiducia ad illum pergere, atque sperare nos omnia, quæ ad ipsius gloriam, nostramque salutem & vtilitatem spectantia poposcerimus, obtenturos.

DE QUARTO MEDITATIONIS Actu, qui est Amor.

CAPVT XII.

TAM conforme est naturæ creaturæ ratione vrentium, amare bonum quod cognoscūt, vt videri possit, non esse necessariū aliam hic de amoris affectu mentionē inferre: adeoq; nos ad cæteros meditationis actus transire potuisse, sine vltiori inculcatione, quod in meditationibus crebri actus amoris in Deū exercendi sint: cum vnicum hoc sufficere potuerit, hortari, vt sæpe oculos mentis in immensum illud diuinæ bonitatis pelagus defigermus: sic enim alijs etiam monitoribus non

Actus amoris erga Deū naturalis est rationali creaturæ.